

POSTANOWIENIE

Dnia 21 lipca 2023 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Dariusz Kala

w sprawie **G. D.**

uniewinnionego od popełnienia czynu z art. 160 § 3 k.k.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w dniu 21 lipca 2023 r.

wniosku obrońcy G. D. o zasądzenie na rzecz

G. D. kosztów zastępstwa adwokackiego poniesionych w niniejszej sprawie w

postępowaniu przed Sądem Najwyższym

na podstawie art. 626 § 2 k.p.k.

postanowił:

zasądzić od Skarbu Państwa na rzecz G. D. kwotę 1230 (tysiąc dwieście trzydzieści) zł tytułem zwrotu kosztów pomocy prawnej udzielonej ww. przez obrońcę z wyboru w postępowaniu przed Sądem Najwyższym.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 14 czerwca 2023 r., II KK 399/22, Sąd Najwyższy oddalił jako oczywiście bezzasadną kasację wywiedzioną przez prokuratora Prokuratury Okręgowej w Radomiu od wyroku Sądu Okręgowego w Radomiu z dnia 28 kwietnia 2022 r., sygn. akt V Ka 541/21, zmieniającego wyrok Sądu Rejonowego w Radomiu z dnia 9 lutego 2021 r., sygn. akt II K 3000/19 i uniewinniającego G. D. od popełnienia zarzuczonego mu czynu.

Na rozprawie kasacyjnej G. D. był reprezentowany przez obrońcę z wyboru adwokata P. K., wykonującego obowiązki adwokata T. B. na podstawie decyzji Dziekana Okręgowej Rady Adwokackiej w Radomiu wydanej w oparciu o art. 37a ust. 2 ustawy z dnia 26 maja 1982 r. – Prawo o advokaturze (t.j. Dz.U. z 2022 r., poz. 1184).

W toku rozprawy kasacyjnej ani G. D. ani jego obrońca nie złożyli wniosku o zasądzenie na rzecz G. D. od Skarbu Państwa poniesionych przez niego kosztów procesu.

O zasądzenie takowych kosztów, obrońca skazanego wystąpił natomiast pismem z dnia 20 czerwca 2023 r., w którym wniósł o „zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego poniesionych przez oskarżonego G. D. w sprawie niniejszej w postępowaniu przed Sądem Najwyższym”.

W piśmie została zawarta również informacja o treści: „G. D. z tytułu obrony swoich praw poniósł koszty w wysokości 4 305,00 zł, co dokumentują załączone do niniejszego wniosku faktury”. Do wniosku zostały załączone dwie faktury. Pierwsza z nich, o numerze [...], została wystawiona w dniu 26 maja 2023 r. i opiewała na kwotę 1230 zł brutto za zastępstwo prawne przed Sądem Najwyższym. Jako jej wystawca została wskazana „Kancelaria Adwokacka adwokat P. K.”. Druga faktura, o numerze [...], opiewała na kwotę 3075 zł brutto za „zastępstwo prawne” i została wystawiona w dniu 20 lipca 2022 r. przez adwokata T. B.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wniosek mógł być uwzględniony jedynie w zakresie kwoty 1230 zł, wynikającej z faktury nr [...]. W dokumencie tym wyraźnie wskazano, że wymieniona w nim kwota jest kwotą za zastępstwo prawne przed Sądem Najwyższym, a adwokat P. K. w rzeczywistości reprezentował G. D. na rozprawie kasacyjnej.

Wysokości zasądzonej na rzecz G. D. kwoty, żądanej z tytułu „kosztów zastępstwa procesowego poniesionych przez oskarżonego G. D. w sprawie

niniejszej w postępowaniu przed Sądem Najwyższym”, nie mogła natomiast wyznaczać faktura o numerze [...]. Zarówno data jej wystawienia, jak i ogólnikowość zawartych w niej zapisów nie pozwala bowiem na uznanie jej za odnoszącą się do wskazanych wyżej kosztów poniesionych w sprawie II KK 399/22.

Z powyższych względów Sąd Najwyższy orzekł jak w części dyspozytywnej niniejszego postanowienia.

[SOP]

[ms]